

Sygn. akt II CNP 132/06

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2007 r.,
skargi licytantki "Z." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Okręgowego w K. z dnia 8 sierpnia 2005 r., sygn. akt [...],
wydanego w sprawie egzekucyjnej
z wniosku wierzyciela [...]Bank
przeciwko dłużnikom J.Z., J.Z. i S.Z.
przy udziale wierzycieli: [...], „Z” Sp. zo.o.
o świadczenie pieniężne,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2005 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił zażalenie wniesione przez Z. sp. z o.o. na postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 29 grudnia 2004r., wydane w ramach nadzoru nad przebiegiem licytacji z nieruchomości prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K.

Od powyższego postanowienia skarżący wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wnioski o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, przytoczenie podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a *limine*.

Wskazany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie skarżonego orzeczenia oznacza konieczność złożenia przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju, rozmiaru oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, niepubl.; z dnia 23 marca 2006r, IV CNP 22/06, niepubl.; z dnia 28 listopada 2006r, III CNP 55/06,

niepubl.). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonywającego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Tymczasem skarżący ograniczył się do stwierdzenia, że zaskarżone orzeczenie spowodowało szkodę, gdyż utracił on możliwość nabycia przedmiotu licytacji po atrakcyjnej cenie, co spowodowało utratę zysku z dalszej sprzedaży przedmiotu.

Oświadczenie skarżącego jest ogólne, oparte na wnioskowaniu, co do którego można podnieść zarzut dowolności. Skarżący nie poparł go jakimkolwiek dowodem, mogącym uprawdopodobnić wyrządzenie szkody.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).